

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202911
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119202911.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobkyne P. N. M., A.. XX.XX.XXXX, W. W. XXXX/XX, XXX XX F.Š., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovaným 1./ Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, 2./ AB 2 B.V., reg. číslo 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077 XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 199,05 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 10 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 15 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.02.2019 domáhala voči žalovanému v 1. rade zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 87,95 eura a voči žalovanému v 2. rade zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 111,10 eura ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe tvrdila, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/118/2016 bola v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 87,95 eura voči žalovanému v 1. rade a vo výške 111,10 eura voči žalovanému v 2. rade, čo predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaní chceli na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

3. Žalobkyňa ako dôkazy označila rozsudok Okresného súdu Prešov
- 59 spolu s opravným uznesením zo dňa 08.11.2017.

č. k. 17C/118/2016

4. Žalovaní so žalobou nesúhlasili, lebo nárok na primerané finančné zadosťučinenie považovali za nedôvodný. Uviedli, že k základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaní svojím konaním porušili súčasne ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa v podanej žalobe však nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaní svojím konaním porušili. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparať. Poukázali na to, že predmetom konania vedeného pod sp. zn. 17C/118/2016 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný v 1. rade mal záujem ukončiť predmetnú spornú vec zmierom a žalovanú sumu vyplatiť. Žalobkyňa s ponukou na uzatvorenie zmieru nesúhlasila, lebo už vtedy vedela, že si bude uplatňovať primerané finančné zadosťučinenie, čo žalovaný v 1. rade považuje za vrcholne špekulatívne. Neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v úverovej zmluve však voči žalobkyni nepredstavovalo žiadane porušenie jej práv, ba dokonca predstavovalo pre ňu výhodu v zmysle, že bola povinná vrátiť iba istinu bez úrokov a poplatkov. Podľa žalovaných žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených Zákomom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, lebo v žalobe nešpecifikoval ani bližšie nekonkretizovala akého porušenia práva alebo povinností sa mali žalovaní údajne dopustiť. Rozsudok 17C/118/2016, o ktorý žalobkyňa opiera svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie však nedeklaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petite zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade vyplatiť bezdôvodné obohatenie 199,05 eura. Žalobkyni žiadna ujma nevznikla, práve naopak, získala najvýhodnejší úver, aký by jej neposkytla žiadna banka. Vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia by malo za následok duplicitné sankcionovanie žalovaných. Z vyššie uvedených dôvodov navrhli žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

5. Výzvou zo dňa 19.05.2020 súd vyzval žalobkyňu, aby v lehote 15 dní uviedla, aké právne povinnosti z hľadiska poskytovateľa spotrebiteľských úverov žalovaní porušili, teda, aby jednoznačne uviedla, ktoré práva spotrebiteľa boli porušené a to v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/73/2019 zo dňa 19.11.2019.

6. Právny zástupca žalobkyne výzvu prevzal dňa 19.05.2020, do dňa pojednávania na ňu nereagoval.

7. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 03.07.2020 poukázali na to, že žalobkyni na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade dňa 10.12.2010 bolo už raz vyplatené primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 157,71 eura a to na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/506/2015 zo dňa 02.02.2017. Žalovaní preto považujú priznanie ďalšieho primeraného finančného zadosťučinenia za nedôvodné, nepodložené a neprimerané. Žalobkyňa ohľadne žalovanej úverovej zmluvy sama iniciovala ďalšie tri konania (okrem aktuálne prebiehajúceho), ktoré boli pred Okresným súdom Prešov vedené pod sp. zn. 10C/506/2015, sp. zn. 17C/118/2016 a sp. zn. 15C/119/2016. V prebiehajúcom konaní je nevyhnuté skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobkyňa nepreukázala, v čom pociťovala porušenie svojich práv, aké to malo pre ňu dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu, pričom žalobkyni bolo už bezdôvodné obohatenie vo výške 199,05 eura a aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 157,71 eura vyplatené.

8. Súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní konanom dňa 08.07.2020 v neprítomnosti žalovaných. Právny zástupca žalovaných svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/118/2016 - 59 spolu s opravným uznesením zo dňa 08.11.2017, vyjadrením žalovaného z 12.03.2019, výzvou súdu z 19.05.2020, vyjadrením žalovaného z 03.07.2020, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 10C/506/2015 - 29 zo dňa 02.02.2017, výsluchom žalobkyne a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

9. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 17C 118/2016 - 59 zo dňa 10.07.2017 v spojení s opravným uznesením zo dňa 08.11.2017 uložil žalovanému v 1. rade povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 87,95 eura s príslušenstvom a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť vydať

žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 111,10 eura s príslušenstvom a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 17C 118/2016 okrem iného vyplýva, že žalobkyňa svoj nárok odôvodňovala tým, že dňa 10.12.2010 uzatvorila úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX so žalovaným v 1. rade, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 2 180 eur. Žalovaný v 2. rade podal na Okresný súd Prešov pod sp. zn. 11C/60/2015 žalobu o zaplatenie 1 188,91 eura. Predmetnú pohľadávku nadobudol od žalovaného v 1. rade na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 12.09.2012. Predmetná žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Túto spotrebiteľskú zmluvu súd považoval z dôvodu chýbajúcich obligatórnych náležitostí v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov, a preto bola žalobkyňa v tomto konaní ako žalovaná povinná vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t. j. 2 180 eur a keďže zaplatila viac, a to sumu 2 379,05 eura, je žaloba voči nej nedôvodná. Súd konštatoval, že v čase zosplatnenia úveru žalovaná nemala voči žalobcovi už dlh, keďže ku dňu 29.8.2013, kedy bol úver zosplatnený, mu uhradila 2 184,12 eura. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Prešov sp. zn. 11C/60/2015 z 13.5.2015, po zosplatnení úveru 29.08.2013 do 22.10.2014 uhradila žalovanému navyše o 83,83 eura, pretože mu zaplatila 2 267,95 eura. Spolu na predmetnom úvere uhradila 2 379,05 eura a ku dňu 29.08.2013, kedy žalovaný v 1. rade úver zosplatnil, mu uhradila 2 184,12 eura. Oznámenie o postúpení pohľadávky jej žalovaný v 1. rade oznámil listom zo 14.11.2014. Do podania tejto žaloby uhradila 2 347,87 eura a od 29.12.2014 do 02.09.2015 zaplatila 31,20 eura. Takto žalovanému v 2. rade po postúpení pohľadávky uhradila 111,10 eura. Žalovaný v rade 1. a 2. sa bezdôvodne obohatili na jej úkor, a to žalovaný v 1. rade o sumu 87,95 eura a žalovaný v 2. rade o sumu 111,10 eura. V konaní sp. zn. 17C/118/2016 žalovaný v 1. rade navrhol uzatvorenie súdneho zmiereu tak, že žalobkyni uhradí 87,95 eura titulom bezdôvodného obohatenia s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 06.05.2016 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalovaný v 2. rade navrhol uzatvorenie súdneho zmiereu na sumu 41,20 eura s 5,05 % úrokom ročne z tejto sumy od 06.05.2016 do zaplatenia, lebo len táto suma bola ním prijatá po postúpení pohľadávky v časovom rozmedzí od 29.12.2014 do 11.09.2015. Žalobkyňa v reakcii na tieto vyjadrenia oznámila, že žalovaný v 1. rade jej navrhuje zmier totožný s jej žalobou, ale len z toho dôvodu, aby zabránili postupu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2002 Z. z. Preto by so žalovaným v 1. rade uzatvorila zmier, ak by riešil aj jej eventuálny nárok na primerané finančné zadostučinenie vrátane náhrady trov právneho zastúpenia, teda, ak by došlo ku komplexnému vyriešeniu sporu formou urovnania. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadril.

11. Napokon súd vo veci sp. zn. 17C/118/2016 rozhodol v zmysle § 174 CSP rozsudkom pre zmeškanie, lebo žalovaní sa na pojednávanie neustanovili, svoju neúčast' neospravedlnili, hoci boli na pojednávanie riadne predvolaní.

12. Súd ďalej zistil, že na základe totožnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2010 sa viedlo ďalšie konanie o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia a to pod sp. zn. 10C/506/2015, v ktorom súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného (ktorým bol právny predchodca žalovaného v 2. rade - AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskyiaan 933, 1077XX Holandské kráľovstvo, registračné číslo 560 07 043). Podkladom pre vydanie predmetného rozsudku bolo to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/60/2015 bola žalobkyňa ako žalovaná v postavení spotrebiteľky o zaplatenie 1 188,91 eura s príslušenstvom, avšak súd túto žalobu v časti 1 157,71 eura zamietol a v časti 31,20 eura konanie zastavil. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, lebo už v konaní 11C/60/2015 bola nastolená rovnováha. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaný na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, súd v zmysle § 274 CSP rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

13. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žalobu podala z dôvodu, že si prešla peklom od Home Creditu. Uviedla, že prišla o prácu, dala im to vedieť, oznámila im teda, že nemôže splácať, žiadala, aby jej znížili splátky, o čom im zaslala doporučený list. Volávali jej aj tri krát denne, aby predala nejaké veci a zaplatila. V tom čase zrušila životnú poisťku, dôchodkové poistenie. Nemala si od koho požičať, bola sama s dvoma deťmi, bola na dne. Mali neľudský prístup, nedalo sa s nimi. Predala všetky šperky, ostali jej iba hodinky. Ujmu vidí v tom, že bol tu na ňu vyvíjaný nátlak, psychické ničenie, cítila sa totálne bezmocne. Žalovaní vedeli, že nekonajú čestne.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o

ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

- a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,
- b) upierať práva podľa § 3.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanými je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaní sú obchodnými spoločnosťami, pričom jedným z predmetov podnikania (činnosti) žalovaného v 1. rade je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Žalovaný v 2. rade sa zaoberá odkupom pohľadávok, pričom pohľadávka voči žalobkyni bola na neho postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2012. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17C/118/2016 - 59 je zrejmé, že žalobkyňa bola voči žalovaným úspešná v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 199,05 eura. Podkladom pre vydanie tohto rozsudku bolo konštatovanie porušenia spotrebiteľských práv tak ako to vyplýva z rozsudku 11C/60/2015, v ktorom súd konštatoval, že zmluva o úvere nemá všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného dôvodu sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Je pravdou, že v konaní sp. zn. 17C/118/2016 bol vydaný rozsudok pre zmeškanie a teda súd nepreskúmaval zmluvu o úvere, avšak nie je možné opomenúť, že takýto prieskum prebehol už v konaní 11C/60/2015, kde bolo konštatované porušenie spotrebiteľských práv spočívajúce v absencii zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy. Súdna rozhodnutia už ustálili, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.

16. Pokiaľ ide o námietku žalovaných ohľadom toho, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, ktorú ani nepreukázala, súd poukazuje na ust. § 3 ods. 5 veta posledná Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je ujma. Postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

17. Keďže žalovaní preukázateľne porušili práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že úverová zmluva neobsahovala všetky obsahové náležitosti a ona sa svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia musela domáhať na súde, súd považoval samotný základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

18. Pokiaľ ide o výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na to, že výšku primeraného finančného zadosťučinenia nemožno automaticky stotožňovať s výškou

bezdôvodného obohatenia. Takýto názor by neumožnil zohľadňovať konkrétny skutkový stav tej - ktorej veci, čo by viedlo k prílišnému formalizmu. Zákon hovorí o „primeranom“ finančnom zadostučinení, čo podľa názoru súdu má umožniť súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 652/2001, podľa ktorého, cit: „Právni praxe i právni teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“ Primeraným finančným zadostučinením sa odškodňuje ujma nemateriálnej povahy, preto nie je možné prihladať iba na možnú hroziacu škodu v materiálnej sfére žalobcu, ale je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu.

19. Na tomto mieste súd upriamuje pozornosť na to, že primerané finančné zadostučinenie je chápané ako nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálneho charakteru, nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Odon 4597). O to viac nemožno chápať primerané finančné zadostučinenie ako náhradu škody, ktorá žalobcovi hrozila. Práve preto, že v prípade primeraného finančného zadostučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu (ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami), je potrebné vychádzať z povinnosti žalobkyne tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ju viedli k uplatneniu primeraného finančného zadostučinenia práve v požadovanej výške.

20. V danom prípade žalobkyňa požaduje primerané finančné zadostučinenie voči žalovaným v celkovej výške 199,05 eura, teda vo výške priznaného bezdôvodného obohatenia. Zároveň na pojednávaní uviedla akým spôsobom pocítovala nátlak zo strany žalovaného v 1. rade. Volávali jej aj tri krát denne, aby predala nejaké veci a zaplatila, bola nútená zrušiť životnú poisťku aj dôchodkové poistenie. Nemala si od koho požičať, bola sama s dvoma deťmi, bola na dne. Podľa žalobkyne mali neľudský prístup, nedalo sa s nimi. Ujmu vidí v tom, že bol na ňu vyvíjaný nátlak, psychické ničenie, cítila sa totálne bezmocne. Okrem toho súd do úvahy musel vziať tú skutočnosť, že žalobkyňa na základe úverovej zmluvy č. 4012024817 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade dňa 10.12.2010 bolo už raz vyplatené primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 157,71 eura a to na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/506/2015 zo dňa 02.02.2017.

Teda žalobkyňa nemusela okrem poskytnutej istiny vrátiť žiadne úroky ani poplatky, resp. žalovaní jej vydali bezdôvodné obohatenie 199,05 eura a navyše už na základe vydaného rozsudku vo veci 10C/506/2015 jej bolo priznané (podľa žalovaných aj vyplatené - čo žalobkyňa nerozporevala) primerané finančné zadostučinenie 1 157,71 eura. Suma sumarum žalobkyňa nielenže finančné prostriedky požičané na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2010 užívala bezúročne a bez poplatkov, ale na podklade tej istej zmluvy jej už bolo vyplatených 1 157,71 eura. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola tiež v konaní 17C/118/2016 úspešná, patrí jej primerané finančné zadostučinenie, ale len v symbolickej výške.

21. Možno preto zhodnotiť, že v danom prípade primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 10 eur voči žalovanému v 1. rade a suma 15 eur voči žalovanému v 2. rade, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobkyňi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Súd na záver zdôrazňuje, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co 137/2016 zo dňa 24.05.2017).

22. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd vyhovel žalobe čiastočne tak, že priznal žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému v 1. rade vo výške 10 eur a voči žalovanému v 2. rade vo výške 15 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred

zákonem, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoliavať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal ňou požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.